

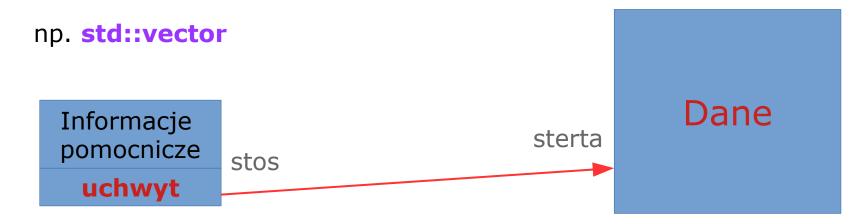
Move semantics

Zbigniew Koza Wydział Fizyki i Astronomii

Motywacja

```
using X = std::vector<double>
X v0, v1, v2;
 X y = (v0 + (2*v1)) - 3*v2; // C++
 X* z;
 add1 add2 sub3(z, &v0, &v1, &v2);
```

Uchwyty do zasobów

Taka konstrukcja:

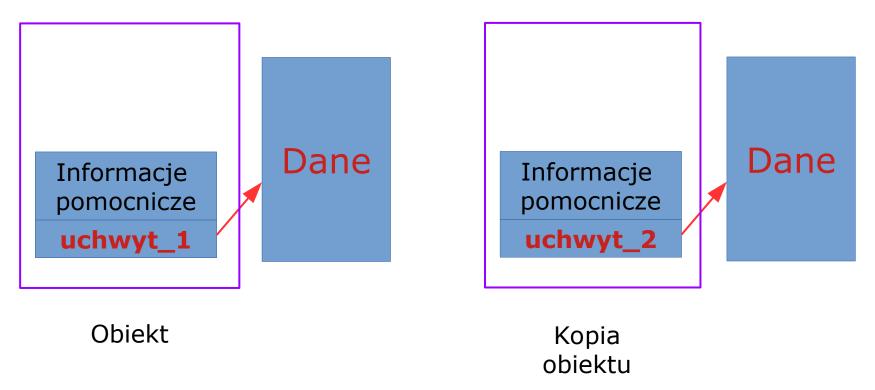
- Ułatwia zarządzanie zasobami,
- Umożliwia zmniejszenie użycie stosu programu
- Ułatwia optymalizację pewnych operacji, np.
 swap

Uchwyty do zasobów

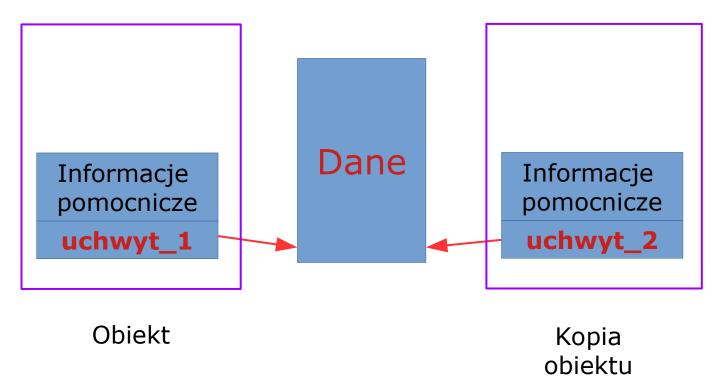
 Taką konstrukcję ma większośc kontenerów STL (vector, list, deque,...)

Kopia głęboka (a = b)

- Kopiowanie głębokie (= "całkowite") jest kosztowne (identyczne dane w kilku miejscach)
- Ale zawsze bezpieczne

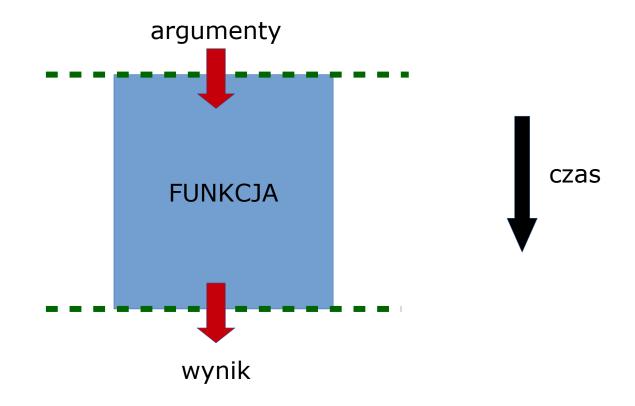
Kopia płytka

- Kopiowanie płytkie jest tanie
- Ale czasami niebezpieczne
- Podstawa mechanizmu tzw. reference counting

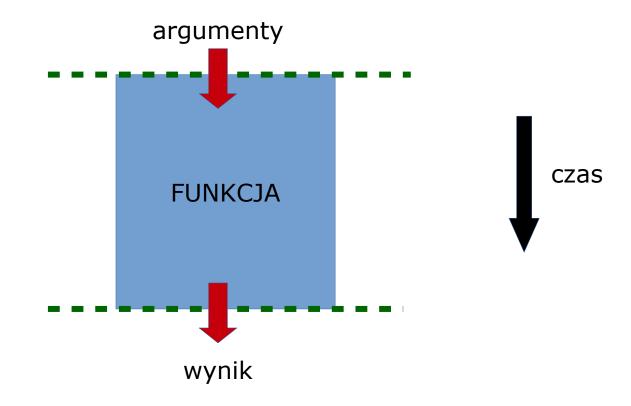
Interfejsy funkcji

 Jak prawidłowo i możliwie tanio przekazać dane do i z funkcji?

Interfejsy funkcji

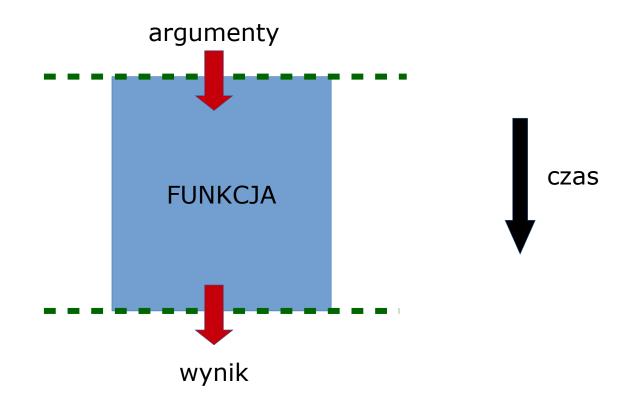
Kopiowanie głębokie bywa kosztowne

Interfejsy funkcji

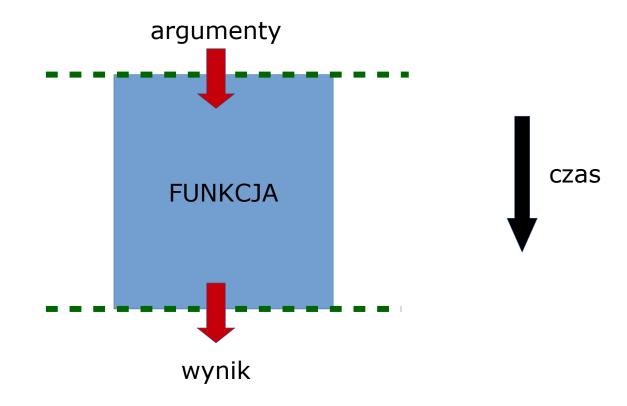
Wynik funkcji "ginie" zaraz po zakończeniu funkcji

 → czy kopiowanie głębokie jest potrzebne (?)

Znane interfejsy funkcji w C++

 Przez wartość, referencję (stałą referencję), wskaźnik

- Przez wartość: kosztowne kopiowanie
- Przez referencję: tylko do obiektów mających adres (I-wartości), bardzo kłopotliwe przy zwracaniu wartości funkcji
- Przez stałą referencję: uniwersalne, ale przy przekazaniu obiektu bezadresowego (r-wartości) po cichu wykonywana jest jego kopia, co kosztuje
- Wskaźnik jak referencja, ponadto nie lubimy nagich wskaźników!

```
int x = 9;
Przez wartość:
void f(int n);
f(10); f(x); f(10 + x)
Przez referencję:
void f(int& n)
f(x); f(x);
```

Przez stałą referencję:

```
void f(const int& n) f(10); f(x); f(10 + x)
```



```
    int x = 9;
    Przez wartość:
    int f(); return 10; return x; return 10 + x;
```

- Przez referencję:int& f() return ???
- Przez stałą referencję: const& f() return ???

Może, ale nie musi wystąpić "ciche" kopiowanie

- Jak działa stała referencja?
 - Jeżeli argument ma adres, to jest on przekazany do funkcji (czyli to działa jak zwykła referencja lub wskaźnik).
 - Jeżeli argument nie ma adresu, to najpierw w pamięci konstruowana jest kopia jego wartości, a następie funkcja dostaje jej adres

L-wartości i r-wartości

- L-wartości ("lewe strony operatora=") mają adresy (miejsce w RAM)
- R-wartości nie mają adresów (zmienne tymczasowe, np. przechowywane w rejestrach, cache'u, stałe wkompilowywane w kod)

Tylko I-wartości mają adres

```
• int x = 9;
                           // x jest I-wartością
• x + 9;
                           // r-wartość

    sin(x) // wartością tej funkcji jest r-wartość

                           // I-wartość
std::cout
• sin
                           // I-wartość

    std::vector<int> v; // v jest I-wartością

                           // 5 jest r-wartościa
• 5
```

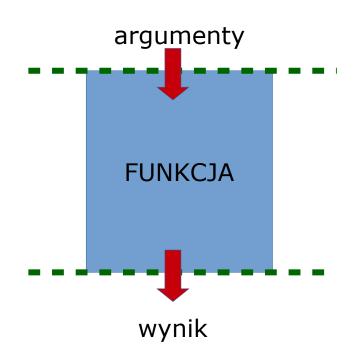
Czy można automatycznie ominąć zbędne kopiowanie głębokie?

 Problem dotyczy obiektów tymczasowych (np. wartości funkcji)

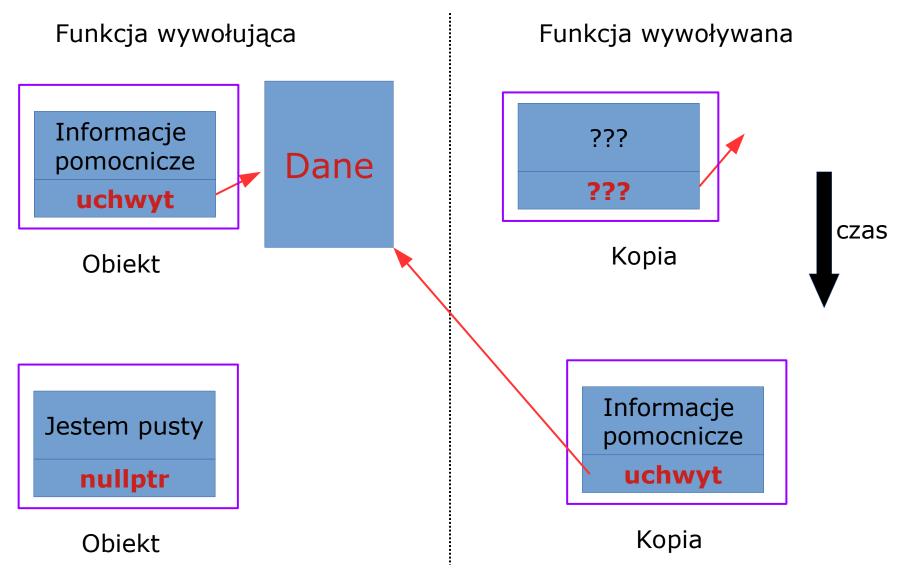
z uchwytami argumenty **FUNKCJA**

Czy można automatycznie ominąć zbędne kopiowanie głębokie?

- Problem dotyczy obiektów tymczasowych (np. wartości funkcji) z uchwytami
- Po co kopiować coś, co zaraz "zginie"?

Przenoszenie: płytka kopia

Rozwiązanie: referencja do r-wartości (&&)

- int x = 9;
- int & b = x; //OK, l-referencja do obiektu
- int && c = 9; // OK, r-referencja do stałej
- int & d = 9 // niemożliwe, 9 nie ma adresu
- int && e = x // niemożliwe, x ma adres

Jak działa referencja do r-wartości?

• int && c = 9; // r-referencja do stałej

- Kompilator generuję kopię wartości (tu: 9)
 i umieszcza w zmiennej c jej adres
- Przypomina to obsługę stałych referencji, (const&)

Po co referencje do r-wartości?

 Majac do dyspozycji referencje do I-wartości (&) i r-wartości (&&), można na poziomie języka, czyli automatycznie, odróżnić przekazywanie do i z funkcji parametrów mających adres i nie mających adresu, co z kolei umożliwia automatyczną optymalizację obsługi tych drugich poprzez zastosowanie przeniesienia zamiast głębokiej kopii.

Przykład klasa Wektor

Dane są dostępne przez uchwyt:

```
class Wektor
 int* data;
  size t size;
public:
 Wektor(size t n)
    data = new int[n];
    size = n;
 ~Wektor() { delete [] data; }
 int operator[](int n) const { return data[n]; }
  int& operator[](int n) { return data[n]; }
```

Operator+

Przez wartość!

– Możliwe użycie:

```
int main()
{
    Wektor v{5};
    Wektor w = v + v + v + v;
}
```

Konstruktor przenoszący:

```
Wektor(Wektor&& rhs)
{
    _size = rhs._size;
    _data = rhs._data;
    rhs._size = 0;
    rhs._data = nullptr;
}

Przeniesienie
    "prawa własności"
    do danych

"wyzerowanie"
    oryginału (tu: rhs)
```

- Zawsze dwie fazy:
 - Zmiana właściciela danych
 - "wyzerowanie" oryginału (dlatego nie używa się const &&)

Efekt:

```
int main()
{
    Wektor v{5};
    Wektor w = v + v + v;
}
```

- Z użyciem konstruktora &&:
 - 1 wywołanie konstruktora kopii
 - 3 wywołania konstruktora przenoszącego

- Bez konstruktora &&:
 - 4 wywołania konstruktora kopii

Jeśli zdefiniuję konstruktor przenoszący

	Argument ma adres (I-wartość), np. x	Argument nie ma adresu (r-wartość), np. wartość zwracana przez funkcję
Przez wartość	Kopiowanie	Przenoszenie
Przez &	Przekazanie adresu	
Przez const&	Przekazanie adresu	Przenoszenie i przekazanie adresu

Jeśli nie zdefiniuję konstruktora przenoszącego

	Argument ma adres (I-wartość), np. x	Argument nie ma adresu (r-wartość), np. wartość zwracana przez funkcję
Przez wartość	Kopiowanie	Kopiowanie Przenoszenie
Przez &	Przekazanie adresu	
Przez const&	Przekazanie adresu	Kopiowanie Przenoszenie i przekazanie adresu

Przypisanie jest podobne do tworzenia

```
int x;
int y = x; // konstruktor kopiujacy
y = x; // przypisanie
```

 Przeniesienie zasobów z obiektu tymczasowego miałoby tu sens

Idiom kopiuj-i-zamień (copy-and-swap)

```
wektor& operator=(Wektor rhs)
{
    swap(*this, rhs);
    return *this;
}
```

Uniwersalna implementacja (jeśli mamy swap)

swap

```
friend void swap(Wektor & lhs, Wektor & rhs)
{
    std::swap(lhs._data, rhs._data);
    std::swap(lhs._size, rhs._size);
}
```

- swap na pewno nie zgłosi wyjątku
 - swap może być definiowane jako funkcja swobodna, jako friend w klasie, jako składowa

Strong exception safety

```
copy: może zgłosić
wyjątek

Wektor& operator=(Wektor rhs)

swap:
nie
zgłosi
wyjątku

swap(*this, rhs);
return *this;
}
```

Nawet jeżeli podczas wykonywania
 v = w;
 zgłoszony zostanie wyjątek, to żaden z argumentów nie ulegnie modyfikacji

Dygresja: konstruktor przenoszący i *swap*

```
Wektor(Wektor&& rhs) noexcept
: Wektor()
{
    swap(*this, rhs);
}

Wektor()
:_data(nullptr), _size(0)
{
}
```

- swap można użyć do idiomatycznej definicji obu podstawowych operacji przenoszenia: konstrukcji i kopiowania.
- Powyższy konstruktor jest nieco mniej wydajny od napisanego "ręcznie"

Dygresja: wyjątki i gwarancje

- No-throw guarantee: operacja nie zgłosi wyjątku
- Strong exception safety:
 - Jeśli podczas operacji zostanie zgłoszony wyjątek, to zostaje przywrócony stan programu sprzed próby wykonania tej operacji
- Basic exception safety:
 - Zgłoszenie wyjątku nie spowoduje wycieku zasobów, a zaangażowane obiekty będą w jakimś poprawnym stanie
- No exception safety: brak gwarancji

resize, push_back etc.

- Operacja resize może wymagać zmiany lokalizacji danych
- To kolejne miejsce, w którym warto zastosować przenoszenie
- Standard nakłada na push_back, resize, etc. spełnianie strong exception safety
- To jest możliwe tylko wtedy, gdy konstruktor przenoszący daję gwarancję no-throw

Dygresja: wyjątki i gwarancje

- Żadna klasa zarządzająca zasobami nie może spełnić no-throw guarantee (bo zasoby z definicji są skończone)
- Kontenery biblioteki standardowej gwarantują jedynie strong exception safety

Konstruktor przenoszący: noexcept

```
Wektor(Wektor&& rhs) noexcept
{
    _size = rhs._size;
    _data = rhs._data;
    rhs._size = 0;
    rhs._data = nullptr;
}
```

 Modyfikator noexcept daje gwarancję umowną: kompilator może założyć, że funkcja nie zgłosi wyjątku, a jeśli zgłosi, to jest to problem programisty.

Gdzie stosuje się przenoszenie?

- Przekazywanie "tłustych" obiektów jako wartości funkcji przez wartość return std::vector<int> (1000000);
- Przekazywanie "tłustych" obiektów do funkcji przez wartość, jeżeli w funkcji potrzebujemy kopii argumentu
- Konstruktor przenoszący
 X(X&& other)
- operator= (class X &&)

Reguła trzech i reguła pięciu

Jeżeli klasa zarządza zasobem, to zdefiniuj w niej:

		C++98	C++11
Konstruktor kopiujący	T(const T&)	tak	tak
Kopiujący operator=	T& operator=(const T&)	tak	tak
Konstruktor przenoszący	T(T&&)		tak
Przenoszący operator=	T& operator=(T&&)		tak
Destruktor	~T()	tak	tak

Reguła trzech i reguła pięciu

- Reguła trzech poprawność działania
- Reguła pięciu efektywność

		C++98	C++11
Konstruktor kopiujący	T(const T&)	tak	tak
Kopiujący operator=	T& operator=(const T&)	tak	tak
Konstruktor przenoszący	T(T&&)	—	tak
Przenoszący operator=	T& operator=(T&&)		tak
Destruktor	~T()	tak	tak

The rule of zero

- Jeśli klasa nie zarządza zasobami, to nie powinna mieć zdefiniowanej żadnej składowej z "wielkiej piątki"
- Kompilator wygeneruje automatycznie odpowiednie funkcje z "wielkiej piątki"

```
class X
{
   int x;
   std::vector<int> v;
   std::strings;
  public:
   ...
}
```

Copy elision

- Jest to całkowite pomijanie wywołania konstruktora kopiującego i/lub przenoszącego
- "zero-copy pass-by-value semantics"
- W niektórych kontekstach wymagane przez standard, w niektórych – opcjonalne
 - https://en.cppreference.com/w/cpp/language/ copy_elision

```
#include <iostream>
                             Copy elision
#include <vector>
struct X {
 X() { std::cout << "constructed\n"; }</pre>
 X(const X&) { std::cout << "copy-constructed\n"; }
 X(X&&) { std::cout << "move-constructed\n"; }</pre>
 ~X() { std::cout << "destructed\n"; }
std::vector<X> f() {
  std::vector<X> v = std::vector<X>(3); // copy elision
  return v; // NRVO (prawdopodobnie)
void g(std::vector<X> arg) {
  std::cout << "arg.size() = " << arg.size() << '\n';
int main() {
  std::vector<X> v = f(); // copy elision
 g(f()); // copy elision
```

Copy elision (i NRVO)

```
#include <iostream>
#include <vector>
struct X {
  X() { std::cout << "constructed\n"; }</pre>
  X(const X&) { std::cout << "copy-constructed n"; }</pre>
  X(X&&) { std::cout << "move-constructed\n"; }</pre>
  ~X() { std::cout << "destructed\n"; }
std::vector<X> f() {
  std::vector<X> v = std::vector<X>(3); // copy elision
  return v; // NRVO (prawdopodobnie)
void g(std::vector<X> arg) {
  std::cout << "arg.size() = '<< arg.size() << '\n';
int main() {
  std::vector<X> v = f(); // copy elision
  g(f()); // copy elision
```

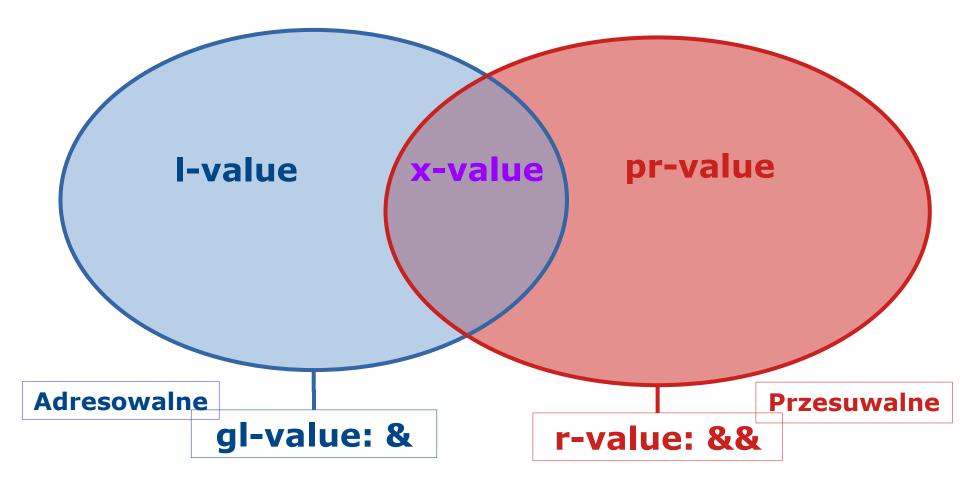
0 wywołań

constructed
constructed
constructed
constructed
constructed
arg.size() = 3
destructed
destructed
destructed
destructed
destructed
destructed
destructed

Named return value optimization

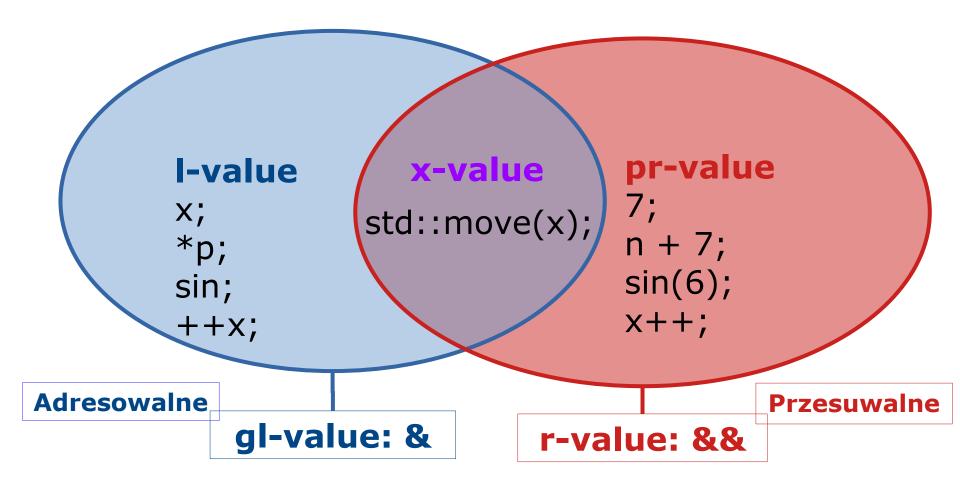
5 kategorii

Każde wyrażenie ma typ, np. int, i kategorię, np. I-value

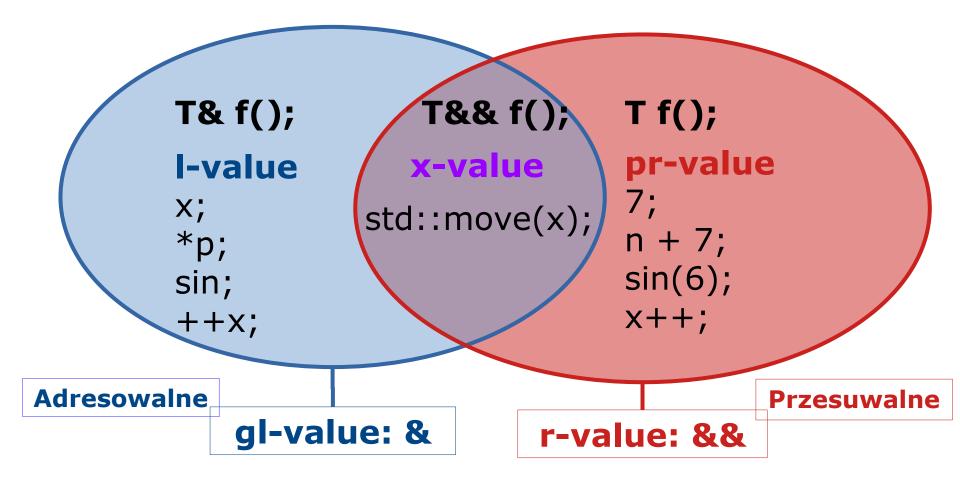
5 kategorii

Każde wyrażenie ma typ, np. int, i kategorię, np. I-value

5 kategorii

Każde wyrażenie ma typ, np. int, i kategorię, np. I-value

std::move

 std::move(x) oznacza: można traktować x jak obiekt bezadresowy (tymczasowy)

```
int main()
{
    std::string s = "Ala ma kota";
    std::string ss = std::move(s);
    std::cout << "s = \"" << s << "\"\n";
    std::cout << "ss = \"" << ss << "\"\n";
}

s = ""
    ss = "Ala ma kota"</pre>
```

&& jako referencja uniwersalna

```
    void f(auto && n);
    f(7); // n jest r-referencją do 7 (&&)
    f(m); // n jest l-referencją do m (&)
```

• template<typename T>
 void f(T && n);
 f(7); // n jest r-referencją do 7 (&&)
 f(m); // n jest l-referencją do m (&)

 Referencja && jest uniwersalna, gdy typ jest dedukowany

Zmiana "paradygmatu"

- C++98:
 - Nigdy nie zwracaj "tłustych" obiektów przez wartość
 - Obiekty przekazuj
 wyłącznie przez
 (najlepiej stałą)
 referencję

- C++11:
 - Śmiało zwracaj "tłuste" obiekty przez wartość
 - Przekazanie obiektu przez wartość może prowadzić do najprostszego i najbardziej efektywnego kodu

Podsumowanie

- R-referencja (&&) ułatwia:
 - Optymalizację działań na obiektach tymczasowych (wartości operatorów i funkcji, obiekty nienazwane, wyrażenia lambda, literały, etc.)
 - Optymalizacja polega na przenoszeniu uchwytów do zasobów a nie samych zasobów
 - Przenoszenie wykonywane jest automatycznie tylko wtedy, gdy z pewnością jest bezpieczne
 - Optymalizację "niepewną" można wymusić przez std::move, które zmienia kategorię (typ) wyrażenia na "przenoszalny" ("x-value")

Podsumowanie

- Nie musisz używać r-referencji (&&)
 - Programy sprzed C++11 wciąż się kompilują
 - Po prostu twoje programy mogą działać nieco wolniej i potrzebować nieco więcej pamięci
 - Mimo wszystko będziesz widzieć &&
 w komunikatach kompilatora i dokumentacji języka

Podsumowanie

- Używaj &&, gdy zależy ci na wydajności
 - Rozszerz "wielką trójkę" do "wielkiej piątki"
 (przenoszący konstruktor i operator=), jeżeli twoja klasa bezpośrednio zarządza zasobami
 - Można przeciążać && dla innych funkcji niż konstruktor przenoszący i operator=, ale w praktyce są to niezwykle rzadkie przypadki
 - Pamiętaj o "swap idiom" w operator=
 - Konstruktor przenoszący: z atrybutem noexcept
 - Pamiętaj o copy elision i NRVO
 - Używaj funkcji zwracających obiekty przez wartość

Podsumowanie (c.d.)

- Nie używaj std::move w instrukcji return
- std::move niczego nie przenosi (zmienia typ)
- Pamiętaj, co to są referencje uniwersalne